

RELOOP

Stärka jordbrukare att sluta kretsloppet med regenerativa jordbruksmetoder genom yrkesutbildning

Projekt nr 2023-1-SE01-KA220-VET-000160614

"Förstå kraven från jordbrukare, experter, yrkesutbildare och externa intressenter för en effektiv implementering av slutna jordbrukssystem"

Sammanfattande rapport från fokusgruppen

Co-funded by
the European Union

Co-funded by
the European Union

Finansierat av Europeiska unionen. De åsikter och uppfattningar som uttrycks är dock endast författarnas och återspeglar inte nödvändigtvis Europeiska unionens eller Högskolrådet (UHR) åsikter. Varken Europeiska unionen eller den beviljande myndigheten kan hållas ansvariga för dem.

Co-funded by
the European Union

1. Inledning

2. Fältforskning: FOKUSGRUPPER

2.1 Allmän information om respondenterna

2.2 Undersökning av nuvarande praxis och intressenters erfarenheter inom regenerativt jordbruk

2.3 Utvärdering av intressenternas förståelse och kunskap om regenerativt jordbruk

2.4 Identifiering av hinder och utmaningar som intressenterna möter inom regenerativt jordbruk

2.5 Utvärdering av effektiviteten hos nuvarande stödsystem för implementering av regenerativt jordbruk

2.6 Identifiera väsentliga färdigheter för utbildningsprogram som stärker intressenter inom regenerativt jordbruk

3. Avslutande kommentarer

1. Inledning

Övergången till regenerativt jordbruk får allt större fart i Europa i takt med att intressenterna i allt högre grad inser dess potential att förbättra hållbarheten, motståndskraften och miljöansvaret inom jordbrukssektorn. **Effektiviteten hos nuvarande stödsystem för att underlätta denna övergång varierar dock avsevärt mellan olika länder och regioner.** En omfattande utvärdering som genomförts av flera institutioner, däribland SLU i Sverige, iAgro i Veroia, Grekland, Grm i Slovenien, Green4Growth i Belgien, Fifty-fifty i Grekland och APF i Tjeckien, visar på **olika perspektiv på de utmaningar och möjligheter som är förknippade med att implementera regenerativa jordbruksmetoder.**

Denna kollektiva utvärdering belyser de kritiska faktorer som är nödvändiga för att främja införandet av regenerativt jordbruk, med betoning på **vikten av praktiska färdigheter, innovativa utbildningsmetoder, omfattande expertis och hälsohantering av djurbesättningar. Att integrera djur i regenerativa jordbruksmetoder är särskilt viktigt, eftersom det bidrar till markhälsa, näringscykeln och ökad biologisk mångfald.** Korrekt hälsohantering av djurbesättningar säkerställer att djuren kan spela sin roll effektivt i ekosystemet och bidra till skadedjursbekämpning, fröspridning och upprätthållande av vegetationsbalansen.

Genom en djupgående analys av dessa nyckelkomponenter **syftar denna rapport till att ge värdefulla insikter om effektiviteten hos befintliga stödsystem och belysa vägarna för att öka deras inverkan på hållbara jordbruksmetoder i hela Europa.** Genom att prioritera dessa aspekter kan intressenterna skapa ett mer robust och motståndskraftigt jordbrukssystem som stöder miljömässig hållbarhet och långsiktig produktivitet.

2.1 Allmän information om respondenterna

Information samlades in från sex organisationer, som var och en gav insikter om jordbrukssektorn i sina respektive regioner. Sammantaget **visar resultaten på en mångfald av bakgrunder, erfarenheter och expertis inom jordbrukssektorn i olika regioner**. Gemensamma teman är engagemang för branschen, kontinuerlig professionell utveckling och behovet av skräddarsydd utbildning och stöd för att hantera utmaningar och främja hållbara metoder.

Vid Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) samlades data in från 22 respondenter. Respondenterna hade **olika bakgrunder inom veterinärmedicin, jordbruk, biologi och teknik**. Många hade högre utbildning inom jordbruksrelaterade områden och deras roller inom sektorn varierade, med praktisk erfarenhet av arbete med boskap.

I iAgro, Veroia, Grekland, samlades information in från 22 respondenter med **olika bakgrund inom jordbruk, biologi och relaterade områden**. Deltagarna hade erfarenhet från olika jordbrukssektorer, och några var relativt nya inom branschen. Många hade högre utbildning inom jordbruksrelaterade studier och hade olika roller inom jordbrukssektorn, med praktisk erfarenhet av djurhållning och växtodling.

I Novo Mesto, Slovenien, genomfördes två fokusgrupper: en med **unga jordbrukare** och en med **jordbruksexperter/utbildare**. Bland de utmaningar som identifierades fanns låg kunskapsnivå bland jordbrukare och föråldrad mekanisering. Experterna föreslog att regenerativt jordbruk skulle främjas genom att integrera det i skolans läroplaner. Vikten av gemensam och anpassad utbildning samt stöd från samhället betonades.

I den nederländsktalande delen av Belgien genomförde **Green4Growth** en undersökning med 20 respondenter. Respondenterna hade **olika bakgrund inom jordbruk, biologi och ekonomi**, med omfattande praktisk erfarenhet av fruktodling och växtproduktion.

Fifty-fifty i Thessaloniki, Grekland, samlade in information från 20 deltagare med **olika bakgrunder och erfarenheter inom jordbruksrelaterade områden**. Många deltagare hade högre utbildning och deltog i fortlöpande yrkesutveckling. De hade olika roller inom jordbrukssektorn, med praktisk erfarenhet av hantering av vanliga djurarter.

APF, Tjeckien, genomförde en fokusgrupp med 20 deltagare med **olika bakgrund, inklusive jordbrukare, jordbruksutbildare och representanter från jordbrukskooperativ**. Deltagarna diskuterade utmaningar och möjligheter när det gäller att stärka jordbrukarnas förmåga att implementera regenerativa jordbruksmetoder. Viktiga teman var vikten av anpassad utbildning, stöd från samhället och utbildningsinitiativ.

2.2 Utforskning av nuvarande metoder och intressenters erfarenheter inom regenerativt jordbruk

Undersökningen av nuvarande praxis och intressenters erfarenheter av regenerativt jordbruk inom sex organisationer visar på en komplex situation som präglas av både **gemensamma utmaningar och olika tillvägagångssätt**. Sammantaget visar utvärderingen på **varierande nivåer av förståelse för och engagemang** i regenerativt jordbruk i olika regioner. Det finns en stark betoning på **vikten av utbildning och fortbildning**, men betydande utmaningar som **ekonomiska begränsningar, personalfrågor och motstånd mot förändring** hindrar en bredare spridning. Trots dessa hinder ger de möjligheter som regenerativt jordbruk erbjuder, bland annat **miljömässig hållbarhet och förbättrad lönsamhet**, starka incitament för fortsatta insatser inom utbildning, fortbildning och stöd. Genom att ta itu med dessa nyckelområden kan intressenterna bättre förstå och anamma regenerativt jordbruk, vilket leder till en mer hållbar och motståndskraftig jordbrukssektor.

I Sverige **läggs stor vikt vid utbildning och fortbildning**, och många respondenter deltar i workshops, utbildningsprogram och formell utbildning för att öka sina kunskaper om hållbara jordbruksmetoder. Trots sina ansträngningar står respondenterna inför **ekonomiska begränsningar, arbetskraftsproblem och ett behov av bättre information och stödtjänster**. Det finns dock en medvetenhet om de möjligheter som regenerativa metoder erbjuder, bland annat **miljömässig hållbarhet och förbättrad lönsamhet för jordbruket**. Många deltagare har praktisk erfarenhet av boskap, grödor och andra aspekter av jordbruksproduktion och utforskar och tillämpar aktivt regenerativa metoder för att förbättra hållbarheten och motståndskraften i sina system.

I iAgro, Veroia, Grekland, visade deltagarna i fokusgruppen omfattande praktisk erfarenhet av olika aspekter av jordbruket, vilket speglar deras **djupa engagemang i branschen**. Det fanns dock tydliga **skillnader i förståelse för och engagemang i regenerativa jordbruksmetoder**. **Begränsad tillgång till specifik information och utbildningsresurser**, tillsammans med invanda traditionella metoder, bidrog till denna kunskapslucka. Trots dessa utmaningar fanns det ett kollektivt engagemang för **att främja hållbarhet** och ta itu med kritiska frågor som **markförstöring, vattenbrist och klimatförändringar**. Att öka medvetenheten, utbildningen och informationsspridningen om regenerativt jordbruk ansågs vara avgörande för att överbygga kunskapsluckan och ge intressenterna möjlighet att anta mer holistiska och motståndskraftiga jordbruksmetoder.

I Novo Mesto, Slovenien, erkände deltagarna att många regenerativa jordbruksmetoder, såsom **växelbruk och täckodling, redan ingår i deras jordbruksrutiner och utbildningsföreläsningar**. Denna insikt ökade deras medvetenhet om principerna för regenerativt jordbruk. Både jordbrukare och utbildare betonade **behovet av ytterligare kurser och workshops för att förbättra förståelsen och genomförandet**. De betonade också vikten av **att integrera information om regenerativt jordbruk i de dagliga föreläsningarna och att organisera praktiska studiebesök** för att förbättra kunskapen och färdigheterna inom hållbara jordbruksmetoder.

I Belgien **saknade** jordbrukarna, trots sin omfattande praktiska erfarenhet, **en tydlig förståelse för regenerativt jordbruk**. Däremot **var yrkesutbildningspersonal mer bekanta med dess principer och hur man får tillgång till uppdaterad information**. Deltagarna var överens om att **workshops och**

utbildningsprogram är avgörande för att öka kunskapen och kompetensen inom hållbart jordbruk. Ekonomiska begränsningar, politiska hinder och personalfrågor var viktiga frågor. Deltagarna föredrog en kombination av teoretiska **kurser** och **praktisk utbildning**, inklusive **besök på pilotanläggningar** där regenerativa principer tillämpas, för att effektivt kunna integrera regenerativa metoder i sin dagliga verksamhet.

I Thessaloniki, Grekland, visade fokusgruppsdiskussionerna att även om majoriteten av jordbrukarna hade många års praktisk erfarenhet från fältet, **saknade de en tydlig förståelse för regenerativt jordbruk.** Yrkesutbildade visade sig vara mer bekanta med dess principer och hur man söker uppdaterad information. Aktivt deltagande i **workshops och utbildningsprogram** ansågs vara det mest effektiva sättet att stärka kunskapen och kompetensen inom gröna jordbruksmetoder. **Finansiella begränsningar, politiska hinder och personalfrågor lyftes fram som stora utmaningar.** Deltagarna insåg dock de möjligheter som regenerativa metoder erbjuder, såsom miljömässig hållbarhet, förbättrad markhälsa och ökade intäkter. En **kombination av teoretiska kurser och praktisk tillämpning, tillsammans med besök på pilotanläggningar, föreslogs** för att uppmuntra införandet av regenerativa jordbruksmetoder.

I Tjeckien deltog jordbrukare, jordbruksutbildare och representanter från jordbrukskooperativ. De diskuterade innovativa regenerativa metoder såsom holistisk betesförvaltning, agroskogsbruk, täckodling, direktsådd och integrerad skadedjursbekämpning. **De största utmaningarna var begränsad tillgång till utbildning och resurser samt de traditionella jordbruksmetodernas stelhet. Kamratlärande och stöd från samhället** lyftes fram som effektiva sätt att främja regenerativt jordbruk. **Anpassad utbildning, stöd från samhället och utbildningsinitiativ** ansågs vara avgörande för att öka sektorns motståndskraft och miljövänlighet.

2.3 Bedömning av intressenternas förståelse och kunskap om regenerativt jordbruk

Bedömningen av intressenternas förståelse och kunskap om regenerativt jordbruk visar på en **stor variation i kunskapsnivå och engagemang** mellan olika regioner och institutioner. Sammantaget understryker bedömningen av de sex institutionerna vikten av **riktade utbildningsinitiativ, praktisk träning och stödtjänster** för att öka intressenternas förståelse och kunskap om regenerativt jordbruk. Trots utmaningarna finns det ett gemensamt engagemang för att främja hållbara och resilienta jordbruksmetoder genom fortsatt utbildning, samarbete och innovativa tillvägagångssätt.

I Sverige visar resultaten från workshoppen att även om många respondenter har omfattande praktisk erfarenhet av jordbruk, finns det **begränsade belägg för en gedigen förståelse** av regenerativt jordbruk. Även om vissa **deltagare är motiverade och intresserade av hållbart jordbruk**, kvarstår utmaningar som ekonomiska begränsningar, arbetskraftsfrågor och behovet av bättre information. **Vikten av utbildning och träning** för att öka kunskapen och färdigheterna inom regenerativt jordbruk är dock allmänt erkänd.

I Grekland gav både iAgro- och Fifty-Fifty-fokusgrupperna värdefulla insikter om intressenternas erfarenheter och kunskaper. Deltagarna visade **omfattande praktisk erfarenhet** av olika aspekter av jordbruket, men det framkom skillnader i förståelse för och engagemang i regenerativa jordbruksmetoder. **Ekonomiska begränsningar, arbetskraftsfrågor och begränsad tillgång till information** identifierades som betydande hinder. Det finns dock ett **starkt engagemang för att främja hållbarhet och miljövänliga metoder**, med tonvikt på behovet av **förbättrad utbildning, fortbildning och stödtjänster för att överbrygga kunskapsgapet**.

I Slovenien visade deltagarna från båda fokusgrupperna **varierande grad av medvetenhet** om principerna för regenerativt jordbruk. Många av de tekniker som är förknippade med regenerativt jordbruk, såsom växelbruk och täckodling, ingår redan i deras rutinemässiga metoder. Det finns dock ett **behov av mer riktade utbildningsprogram och workshoppar** för att öka förståelsen och den praktiska tillämpningen. Både jordbrukare och utbildare betonade **vikten av praktiska färdigheter och praktisk utbildning** för att effektivt kunna anamma regenerativa metoder.

I Belgien visade fokusgruppen en tydlig skillnad mellan jordbrukarnas och yrkesutbildningspersonalens förståelse av regenerativt jordbruk. **Jordbrukarna har omfattande praktisk erfarenhet, men saknar en tydlig förståelse för regenerativa metoder**. Å andra sidan visade yrkesutbildningspersonalen bättre kännedom om principerna och sätt att söka uppdaterad information. Deltagarna uttryckte oro över **ekonomiska begränsningar, politiska hinder och personalfrågor**, men erkände de möjligheter som regenerativa metoder erbjuder. Det finns en stark preferens för praktiska, hands-on-utbildningsprogram och organiserade besök på pilotanläggningar för att öka kunskapen och kompetensen.

I Tjeckien visade fokusgruppsdiskussionen att deltagarna hade mycket varierande kunskaper om principerna för regenerativt jordbruk. Medan vissa visade en gedigen förståelse, uttryckte andra en **önskan om mer information och praktisk erfarenhet**. Fördelarna med regenerativa metoder, såsom förbättrad markhälsa och klimattålighet, erkändes allmänt. Däremot **kritiserades de befintliga utbildningsprogrammen** för att de var ineffektiva när det gällde att främja regenerativa metoder.

Co-funded by
the European Union

Deltagarna betonade **behovet av praktiska, hands-on utbildningsmetoder** som passar deras föredragna inlärningsstilar.

2.4 Identifiera hinder och utmaningar för intressenter inom regenerativt jordbruk

Fokusgruppsdiskussionerna vid olika institutioner lyfte fram ett antal hinder och utmaningar som intressenterna står inför när det gäller att införa regenerativa jordbruksmetoder.

Vid Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) var de främsta hindren **ekonomiska begränsningar**, inklusive **höga initiala investeringskostnader** och **osäkra avkastningar**. Utmaningar på arbetsmarknaden, såsom **brist på arbetskraft** och **utbildningsbehov**, var betydande, liksom **reglerings- och policyhinder** som innebar komplexa regler och inkonsekventa policyer. **Begränsad kunskap och medvetenhet** om regenerativt jordbruk, i kombination med miljö- och klimatutmaningar som **vädervariationer** och **markförstöring**, utgjorde också betydande svårigheter.

I Grekland avslöjade den fokusgrupp som iAgro faciliterade i Veroia skillnader i förståelse och engagemang när det gäller regenerativa metoder. Deltagarna påpekade **begränsad tillgång till information och utbildningsresurser**, invanda traditionella metoder och **ekonomiska begränsningar**, inklusive betydande initiala kostnader. **Miljöutmaningar** som markförstöring och vattenbrist komplicerade ytterligare införandet av regenerativt jordbruk.

Deltagarna i Novo Mesto, Slovenien, delade liknande åsikter och påpekade **bristande förståelse och medvetenhet** om regenerativt jordbruk. De lyfte fram **begränsad tillgång till tekniskt stöd** på gårdar, **komplexa och krävande projektansökningsprocesser** samt **ekonomiska begränsningar** som förvärras av små jordbruksarealer, vilket gör investeringar i maskiner dyra. Dessa faktorer hindrade tillsammans övergången till regenerativa metoder.

Diskussionerna inom Green4Growth i Belgien betonade **ekonomiska hinder** såsom höga initialkostnader och skuldnivåer. Deltagarna nämnde inrotade uppfattningar om att **miljö- och socioekonomiska resultat** inte kunde uppnås samtidigt, vilket kräver **betydande investeringskapital** för att etablera trädgrödor och agroskogssystem. **Bristen på statliga eller sociala investeringsstödprogram** och tvivel om **statligt politiskt stöd** för regenerativt jordbruk förvärrade dessa utmaningar ytterligare.

I Thessaloniki, Grekland, identifierade fokusgruppsdiskussionerna inom Fifty-Fifty **ekonomiska begränsningar**, inklusive begränsade finansiella resurser och osäkra investeringsavkastningar, som stora hinder. **Utmaningar på arbetsmarknaden**, såsom **brist på arbetskraft** och behovet av kvalificerad personal, tillsammans med **reglerings- och policyhinder** som innefattar komplexa regler och bristande statligt stöd, var betydande. Deltagarna påpekade också **begränsad medvetenhet och förståelse** för regenerativt jordbruk och miljö- och **klimatutmaningar** som vädervariationer och jorderosion.

Slutligen var **bristande medvetenhet och förståelse** bland jordbrukare och rådgivare ett huvudsakligt hinder i den fokusgrupp som APF genomförde i Tjeckien. Begränsad tillgång till viktiga resurser såsom **finansiering och tekniskt stöd**, inkonsekvens i politik och regleringar i förhållande till principerna för regenerativt jordbruk samt behovet av omfattande utbildningsprogram riktade till jordbrukare och yrkesverksamma identifierades också. Deltagarna betonade **behovet av informationskampanjer** för att främja fördelarna med regenerativa metoder och lyfte fram vikten av en **mångfacetterad strategi för att övervinna dessa utmaningar**.

2.5 Bedömning av effektiviteten hos nuvarande stödsystem för implementering av regenerativt jordbruk

Sammantaget belyser de nationella rapporterna de **olika perspektiv och utmaningar** som intressenterna står inför när det gäller att implementera regenerativa jordbruksmetoder i olika regioner och institutioner.

I SLU, Sverige, kan utmaningar relaterade till **begränsad finansiering, behörighetskriterier och byråkratiska processer** hindra en rättvis tillgång till ekonomiskt stöd, särskilt för småskaliga jordbrukare och nykomlingar. Medan vissa intressenter uppfattar regeringens politik som stödjande, lyfter andra fram regleringshinder, inkonsekventa policyer och resursbegränsningar som hindrar innovation och skalbarhet.

I iAgro, Veroia, Grekland, betonade deltagarna **den avgörande roll som utbildning, informationsprogram och plattformar för kunskapsdelning** spelar för att öka medvetenheten och underlätta införandet av regenerativa metoder. **Regeringens politik och initiativ uppfattades olika**, där vissa såg dem som stödjande och andra uttryckte oro över regleringshinder.

Deltagarna i Novo Mesto, Slovenien, lyfte fram att **stödsystemen ansågs ineffektiva** och föreslog mindre komplicerade ansökningsprocesser, mer stöd vid ansökningar, teknisk assistans och flexibla utbildningsprogram. **Att stärka den nationella politiken** för att nå fler jordbrukare och förbättra utbildningsinitiativen lyftes fram som avgörande för att främja regenerativt jordbruk.

Systemet i Flandern för Green4Growth, Belgien, bygger på konventionellt jordbruk, med begränsade interna incitament för övergång till regenerativa metoder. Deltagarna betonade vikten av att regeringen och utbildningsinstitutioner driver på en sådan övergång genom samtal, utbildning och informationsinitiativ.

Fokusgruppsdiskussionerna för Fifty-Fifty, Grekland, betonade **vikten av utbildning, informationsinitiativ och plattformar för kunskapsutbyte** för att öka medvetenheten och underlätta integreringen av regenerativa metoder bland jordbrukare och jordbruksproffs. Regeringens politik och initiativ uppfattades olika, med krav på **ekonomiska incitament, tekniskt stöd och tydliga regler för att övervinna hinder för genomförandet**.

Deltagarna i APF, Tjeckien, betonade **behovet av omfattande program som ger** både teoretisk kunskap och praktiska färdigheter. Ekonomiskt stöd för att kompensera **initiala kostnader och personlig, kontinuerlig mentorskap** lyftes fram som väsentligt. Med erkännande av de olika behoven inom jordbrukssamhället efterlystes inkludering, så att regenerativa metoder blir tillgängliga för alla.

2.6 Utvärdering av effektiviteten hos nuvarande stödsystem för implementering av regenerativt jordbruk

Sammantaget understryker svaren **behovet av omfattande stödsystem som tar itu med tekniska färdigheter, finansiell kompetens, adaptiv förvaltning, effektiv kommunikation och samarbete** för att underlätta en framgångsrik implementering av regenerativa jordbruksmetoder.

Från SLU i Sverige betonar respondenterna vikten av **tekniska färdigheter, finansiell kompetens, adaptiv förvaltning och effektiv kommunikation för intressenterna, och** påpekar brister i utbildning, expertis och rådgivningstjänster.

iAgro, Veroia, Grekland, betonar **vikten av utbildning, informationsinitiativ och plattformar för kunskapsdelning, och** erkänner behovet av finansiell kompetens, adaptiv förvaltning och effektiva kommunikationsfärdigheter för att driva hållbara jordbruksmetoder framåt.

Grm, Slovenien, fokuserar på **att skräddarsy utbildningsprogram** för att möta deltagarnas behov, med tonvikt på workshops, temagrupper och kollegialt lärande för utbyte av goda metoder och erfarenheter.

Green4Growth i Belgien lyfter fram **behovet av "gröna färdigheter" för resiliens och anpassningsförmåga**, med betoning på förståelse för jordbruksbegrepp, skillnader mellan hållbara och icke-hållbara metoder samt värdet av livslångt lärande.

Fifty-fifty, Grekland, betonar vikten av **tekniska kompetenser, finansiell kunskap, adaptiv förvaltning och effektiv kommunikation** för en framgångsrik införande av regenerativa jordbruksmetoder.

APF, Tjeckien, lyfter fram **samarbetet** mellan jordbrukare och yrkesutbildare och betonar **vikten av att förvärva praktiska färdigheter, innovativa metoder och omfattande expertis för att hantera olika aspekter av regenerativt jordbruk.**

3. Slutsatser

Bedömningen av nuvarande stödsystem för implementering av regenerativt jordbruk i olika europeiska institutioner visar på ett gemensamt **behov av robusta och omfattande strategier för att övervinna befintliga hinder och främja hållbara metoder**. Ett gemensamt tema som framkommer i svaren är den avgörande **betydelsen av att förvärva praktiska färdigheter**. Institutioner som SLU i Sverige och iAgro i Veroia i Grekland betonar nödvändigheten av tekniska färdigheter, inklusive markhåsohantering, växtföljd, integrerad skadedjursbekämpning och vattenbesparande tekniker. Dessa färdigheter är avgörande för att förbättra jordbrukets hållbarhet och motståndskraft inför miljöutmaningar.

Innovativa metoder för utbildning och kunskapsspridning är lika viktiga. Green4Growth i Belgien introducerar **H.A.M.M.E.R.-perspektivet**, som förespråkar ett holistiskt, tillämpligt, mätbart, meningsfullt, miljöinkluderande och motståndskraftigt ramverk för utbildningsprogram. Detta tillvägagångssätt syftar till att ingjuta en djup förståelse för principerna för regenerativt jordbruk, så att intressenterna kan anpassa sig till ett jordbrukslandskap i förändring. På samma sätt betonar Grm, Slovenien, och APF, Tjeckien, värdet av **praktiska, hands-on-lärandeupplevelser**, såsom **demonstrationer på gårdar och mentorprogram**, för att underlätta en effektiv överföring av kunskap och färdigheter.

Omfattande expertis är en annan viktig komponent som identifierats av institutionerna. Integrationen av teoretisk kunskap med praktisk tillämpning, som framhävs i samarbetet i Tjeckien, säkerställer att jordbrukare och jordbruksproffs är väl rustade för att implementera regenerativa metoder. Detta omfattande tillvägagångssätt sträcker sig till finansiell kompetens, adaptiv förvaltning och effektiv kommunikation, vilket påpekas av respondenter från SLU, Sverige, och Fifty-fifty, Grekland. Dessa kompetenser **gör det möjligt för intressenter att navigera i de finansiella, miljömässiga och socioekonomiska komplexiteter som är förknippade med övergången till regenerativt jordbruk**.

Hjordens hälsa, en specifik aspekt av jordbruksförvaltning, framträdde också som ett viktigt inslag i diskussionerna. Att säkerställa djurens välbefinnande genom effektiva hälsoförvaltningsmetoder är **avgörande för den övergripande framgången för regenerativa jordbrukssystem**. Betoningen på hjordens hälsa ligger i linje med det bredare målet att upprätthålla ekologisk balans och främja hållbara jordbruksmetoder.

Sammanfattningsvis understryker insikterna från de olika institutionerna **vikten av en mångfacetterad strategi för att stödja regenerativt jordbruk**. Genom att prioritera förvärvande av praktiska färdigheter, implementera innovativa utbildningsmetoder och säkerställa besättningsarnas hälsa kan intressenterna ges möjlighet att driva på hållbara jordbruksmetoder. Ett sådant **integrerat stödsystem** är avgörande för att uppnå miljömässig hållbarhet, öka jordbrukets motståndskraft och säkerställa långsiktig välfärd inom jordbrukssektorn i Europa.